

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/7/2016
Identifikačné číslo spisu: 6016200238
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016200238.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľky: S. nar.: XX.XX.XXXX, bytom A., proti odporcovi: Obec Kosihovce, Kosihovce 251, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 69/2015 zo dňa 19. októbra 2015, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 29Sp/6/2016-75 zo dňa 07. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 29Sp/6/2016-75 zo dňa 07. júna 2016 potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250p Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) odmietol odvolanie navrhovateľky podané proti rozhodnutiu odporcu č. 69/2015 zo dňa 19. októbra 2015, ktorým odporca podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zastavil konanie o návrhu - žiadosti navrhovateľky a jej manžela S. z dôvodu, že napriek výzve neodstránili nedostatky svojho podania a boli o možnosti zastavenia konania poučení.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovateľka v podanom odvolaní proti rozhodnutiu odporcu uviedla množstvo skutočností týkajúcich sa vlastníctva rôzneho nehnuteľného majetku a dedičských konaní a v jeho závere požadovala vykonať dodatočné dedičské konanie. Z jej odvolania však nebolo zrejmé, z akých konkrétnych dôvodov mali byť postupom a vyššie uvedeným rozhodnutím odporcu porušené práva navrhovateľky, a tiež nebolo zrejmé, čoho sa v konaní pred krajským súdom navrhovateľka domáha, teda ako má o ňou podanom odvolaní rozhodnúť.

Uznesením č. k. 29Sp/6/2016-8 zo dňa 14. apríla 2016 vyzval navrhovateľku na odstránenie väd odvolania v lehote 10 dní od doručenia uznesenia, ktoré spočívajú v tom, že navrhovateľka neuviedla konkrétne dôvody, v čom vidí nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu a

neuviedla, aký konečný návrh robí. Krajský súd navrhovateľku poučil, že tieto vady odvolania môže odstrániť tak, že uvedie, v čom vidí nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu a tiež uvedie konečný návrh, ako chce, aby súd rozhodol. Navrhovateľka bola zároveň v uvedenom uznesení poučená o následkoch neodstránenia uvedených väd odvolania v stanovenej lehote.

Navrhovateľka doplnila svoje odvolanie proti rozhodnutiu odporcu podaním zo dňa 11. mája 2016. Po oboznámení sa s obsahom tohto podania krajský súd uzavrel, že navrhovateľka vady odvolania na základe uznesenia súdu č. k. 29Sp/6/2016-8 zo dňa 14. apríla 2016 neodstránila. Z odvolania navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu podľa názoru krajského súdu nie je zrejmé, v čom vidí nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu. Navrhovateľka neuviedla konečný návrh, ako má súd rozhodnúť.

Na základe uvedeného krajský súd ustálil, že navrhovateľka v lehote stanovenej uznesením č. k. 29Sp/6/2016-8 zo dňa 14. apríla 2016, t. j. do 12. mája 2016, vady odvolania, ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, neodstránila. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na ustanovenie § 250p OSP a dôvodil, že zákon súdu neumožňuje navrhovateľku opätovne vyzvať na odstránenie väd podania, preto bol krajský súd opravný prostriedok - odvolanie navrhovateľky povinný odmietnuť z dôvodu, že navrhovateľka neodstránila vady odvolania, ktorých odstránenie súd nariadil uznesením č. k. 29Sp/6/2016-8 zo dňa 14. apríla 2016 a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu (odvolania).

O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP), pretože odvolanie bolo odmietnuté a súd nezistil splnenie podmienok na náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP.

II.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že krajský súd neakceptoval ňou uvedené dôvody nezákonnosti rozhodnutia odporcu. Ona svoje odvolanie proti rozhodnutiu odporcu doplnila tak, ako najlepšie vedela. V tejto súvislosti spomenula zamietnutie jej žiadosti o právnu pomoc Centrom právnej pomoci v Banskej Bystrici. Žiadala, aby krajský súd riadne prešetril celý skutkový stav, ktorý navrhovateľka v odvolaní opísala a ktorý sa týka majetkových pomerov k rôznym nehnuteľnostiam a dedičských konaní s nimi súvisiacich. V podstatnej časti odvolania navrhovateľka opisovala konanie rôznych osôb, rôzne dedičské konania týkajúce sa rôznych poručiteľov a nehnuteľností a žiadala, aby súd chyby v dedičských konaniach napravil vykonaním dodatočných dedičských konaní.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky súhlasil s napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici a s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval.

III.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP, preskúmal napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov

odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 3 zák. č. 40/1964 Zb. občianskeho zákonníka

(1) Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

(2) Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

Podľa § 4 zák. č. 40/1964 Zb. občianskeho zákonníka, proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

Podľa § 5 zák. č. 40/1964 Zb. občianskeho zákonníka, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

Podľa § 19 ods. 1 veta prvá správneho poriadku, podanie možno urobiť písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe, alebo ústne do zápisnice.

Podľa § 19 ods. 2 podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Podanie v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci musí obsahovať identifikátor osoby účastníka konania podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti.

Podľa § 19 ods. 3 správneho poriadku, pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.

Podľa § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku, správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti

zastavenia konania poučený.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250m ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

Podľa § 250p OSP ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

IV.

V prejednávanej veci bolo úlohou krajského súdu na základe opravného prostriedku navrhovateľky postupom podľa tretej hlavy piatej časti OSP preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporcu, ktorým bolo zastavené konanie o žiadosti navrhovateľky a jej manžela Jána Záchenského pre neodstránenie nedostatkov ich podania.

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že odporcovi bolo dňa 06.08.2015 doručené podanie navrhovateľky a jej manžela S. označené ako žiadosť „o predbežné opatrenie na dom súpisné číslo XXX na P.č. XXX súpisné číslo XXX na P.č. XXXX plus komora XX súpisné číslo XXX na P.č. XXXX“ a žiadosť „aby Obecný úrad Kosihovce na dom súpisné číslo XXX Katastrálne územie Kosihovce podal návrh na štátne notárstvo vo veci dedičstva po S. a N.“. K tomuto podaniu boli priložené viaceré kópie rôznych listín, ako napr. rozhodnutie Štátneho notárstva vo Veľkom Krtíši zo dňa 18. mája 1984, povolenie Rady miestneho národného výboru v Kosihovciach zo dňa 18. októbra 1959, potvrdenie Okresného oddelenia ministerstva vnútra Zvolen zo dňa 07. januára 1961 a iné. Obsahom uvedeného podania navrhovateľky a jej manžela bol opis skutkového stavu týkajúceho sa rôznych dedičských konaní po viacerých poručiťoch a súvisiacich majetkových pomeroch.

Na základe podania tohto návrhu, začalo 06.08.2015 dňa správne konanie vo veci podania (žiadosti) navrhovateľky a jej manžela, o čom bola navrhovateľka upovedomená listom odporcu zo dňa 26.08.2015.

V priebehu správneho konania navrhovateľka (jej manžel S. „odstúpil zo sporu zo zdravotných dôvodov“) opakovane doručovala odporcovi ďalšie podania spolu s rôznymi prílohami a podobných obsahom. Odporca listom - výzvou zo dňa 29. septembra 2015 vyzval navrhovateľku, aby v lehote 15 dní odstránila vady podania, pričom poukázal na to, že z jej podania (žiadosti) nie je zrejmé, akého postupu sa v rámci kompetencií odporcu domáha, keďže jej žiadosť nie je zrozumiteľná a úplná. Zároveň bola navrhovateľka upozornená na to, že v prípade neodstránenia väd jej podania (žiadosti) v určenej lehote, odporca konanie zastaví. Rozhodnutím z 29. septembra 2015 č. 69/2015 odporca vzhľadom na výzvu zaslanú navrhovateľke zároveň konanie o žiadosti navrhovateľky prerušil.

Na výzvu odporcu odpovedala navrhovateľka podaním doručeným odporcovi dňa 13.10.2015, v ktorom opisovala „zneužitie právomoci katastrálneho úradu Kosihovce“. Uvedené doplnenie podania (žiadosti) navrhovateľky odporca vyhodnotil ako nespôsobilé na odstránenie väd podania, a preto napadnutým rozhodnutím zo dňa 19. októbra 2015 č. 69/2015 konanie vo veci podania (žiadosti) navrhovateľky o predbežné opatrenie zastavil. V odôvodnení tohto rozhodnutia odporca poukázal na to, že nie je príslušný na rozhodnutie vo veci navrhovateľkou tvrdených skutočností, nie je katastrálnym orgánom a nemá právomoc prejednávať dedičstvá.

Na opravný prostriedok (odvolanie) navrhovateľky rozhodol krajský súd napadnutým uznesením,

ktorým odvolanie navrhovateľky odmietol.

V.

Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu a odvolacími dôvodmi najvyšší súd konštatuje, že navrhovateľka v odvolaní neuviedla také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku uznesenia krajského súdu. Najvyšší súd nezistil ani procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu nebolo z opravného prostriedku (odvolania) navrhovateľky podaného proti rozhodnutiu odporcu zrejme, v čom vidí nesprávnosť jeho postupu a nezákonnosť rozhodnutia, resp. v akom rozsahu bola navrhovateľka rozhodnutím odporcu dotknutá na svojich právach. Navrhovateľka si musí byť vedomá toho, že v súlade s čl. 2 obec ako správny orgán vykonávajúci kompetencie v oblasti územnej samosprávy a v zákonom vymedzených oblastiach preneseného výkonu štátnej správy môže viesť iba tie konania, na ktoré ju oprávňuje zákon.

Postup krajského súdu, pri ktorom navrhovateľku vyzval na odstránenie väd opravného prostriedku (uznesenie č. k. 29Sp/6/2016-8 zo dňa 14. apríla 2016) považuje najvyšší súd kontexte uvedeného za správny. V uvedenom uznesení krajský súd jasne opísal nedostatky opravného prostriedku (odvolania) navrhovateľky a zároveň jasne opísal, akým spôsobom má navrhovateľka predmetné nedostatky odstrániť. Doplnenie opravného prostriedku (odvolania) navrhovateľky zo dňa 11. mája 2016 krajský súd správne vyhodnotil ako nespôsobujúce odstránenie väd odvolania navrhovateľky. Z obsahu tohto doplnenia totiž vyplýva celý rad skutkových okolností týkajúcich sa rôznych dedičských konaní a konaní rôznych osôb bez toho, aby z neho bolo zrejme, čoho sa navrhovateľka vo vzťahu ku kompetencii a rozhodnutiu odporcu domáha. Ako bolo uvedené vyššie, navrhovateľka postupovala rovnakým spôsobom (opisovaním množstva skutkových okolností jej prípadu) aj vo vzťahu k dôvodom odvolania proti uzneseniu krajského súdu. Preto odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu krajského súdu nie je možné považovať za dôvodné.

VI.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia krajského súdu, ktorý postupom podľa § 250p OSP správne odmietol odvolanie navrhovateľky, keď vyhodnotil doplnenie jej odvolania tak, že tá neodstránila vady, ktorých odstránenie krajský súd nariadil a ktoré bránili vecnému vybaveniu odvolania podaného proti rozhodnutiu odporcu. Podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd nerozhodol svojvoľne a nezákonne, odôvodnenie jeho rozhodnutia je logické, jasné a zrozumiteľné a keďže najvyšší súd nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom, rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešnej navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.